

han bereguede den fremtidige Indtægt af Sukkertolden efter den foreslaaede Raffineringsstold af $2\frac{1}{2}$ Dre til 700,000 Kr. Dette er heller ikke rigtigt. Denne Beregning har han i Ojeblikket anlagt efter den Indførsel af raffineret Sukker, der er, men den vil jo blive betydelig mindre. Men disse to irrigtige Opgivelser ville i Grunden slet ikke forandre Stillingen. (Verg: Jo, lidt!) Nej, slet ikke! Indtægten af Sukkertolden er, tror jeg nok, 6,700,000 Kr. Her vil Raffineringsstolden blive omtrent et Par Hundrede Tusinde. Ophævelsen af Sukkertolden vil altsaa koste $6\frac{1}{2}$ Mill. Dette har man ikke turdet hnde hverken Tinget eller overhovedet Statskassen uden at henvide til et andet Bederlag, en Kompensation. Vor Tanke er naturligtst falden paa en Skat paa bajerst M . Naturligtst siger jeg, fordi Tinget jo netop selv har givet Andvisning paa en Skat paa bajerst M for to Aar siden som Bederlag for en større Toldnedsættelse. Naar man læser den Betænkning igennem, som Toldudvalget afgav i Samlingen 1888—89, vil man finde, at der foreslaas netop en Skat paa bajerst M som Kompensation for en større Nedgang i Toldindtægterne. Ganske vist er Sukkeret ikke med indbefattet her; man har nævnt 2, 3 Artikler, navnlig Sukker og Petroleum, som skulde nedsættes, medens Nedgangen skulde betragtes som ukompenseret, i Betragtning af den Krigsskat, der har hvilet paa os som Toldkat nu i en Række af Aar siden 1864. Men det bliver jo en Skønssag, hvilke Artikler man vil beregne som ukompenseret Nedgang, og hvilke Artikler man vil kompensere; i alt Fald synes det efter den Stilling, man den Gang indtog til Nedsættelsen af Tolden paa Sukker, at man ikke tillagde det just den allerstørste Vægt; man foreslog som bekendt kun $\frac{1}{5}$ af Tolden nedsat. I det forløbne Aar er det blevet mere og mere klart, hvilken overordentlig Betydning det vilde kunne have, hvis vi kunde komme til en fuldstændig Ophævelse af Sukkertolden. Der var allerede i Udvalget den Gang et enkelt Medlem, som pegede paa Unsikkerheden af en saadan Ophævelse, medens det øvrige Udvalg den Gang ikke kom frem eller sluttede sig fuldstændig dertil. Som sagt, man nøjedes med at foreslaa $\frac{1}{5}$ af Tolden nedsat. Men de mange forskellige Interesser, som dette Spørgsmaal: Billigt Sukker, kan saa Indflydelse paa, ikke alene paa Husholdningen, men paa Udbidelsen af vor Produktion og Afvæltelsen af vore Produkter, gøre, at vi have troet nu at maatte pege dette Spørgsmaal ud som det, der allerførst krængte til en Løsning i vor Toldsaag. Vi have da foreslaaet en Skat paa bajerst

M , en Skat, som vil beløbe sig til 6 Millioner. Der vil altsaa, som Forslaget foreligger, være en ukompenseret Nedgang i Statsindtægterne paa omkring $\frac{1}{2}$ Million Kroner. Nu er det jo et Spørgsmaal og vil alle Tider, i alt Fald i Ojeblikket blive gjort til et Spørgsmaal, om det nu er rigtigt at flytte denne Told fra Sukkeret over paa det bajerste M , om Sukkeret er en Artikel af saa meget mere Vigtighed for det almindelige Forbrug end bajerst M er. Her ere Forslagsstillerne af den Mening, at Sukkeret er det vigtigste, og at bajerst M bedre vil kunne bære denne Told. Det er vor Mening, at selv om Manden drikker sig en Bajer, vil denne Merudgift, naar han er en god Familiefader i det hele betragtet, fuldstændig være dækket gennem den Gevinst, Hustruen har gennem den mindre Udgift til hendes Sukkerforbrug, og for mig staar det — jeg kender dog ikke lidt til Forholdene paa Landet — saaledes at bajerst M — det bajerste M forøvrigt uførtalt; jeg skal ikke indvende noget imod M let og imod den, som drikker det — for Arbejdsfolk paa Landet, nu til Dags er en Lüksusartikel. Arbejderen paa Landet faar ikke bajerst M til Hverdagsbrug, han faar maaste nok en Søndagsbajer, hentet fra Forbrugsforeningen, og derfor vil den Nedgang, som Konen har i Udgiften til sit Sukkerforbrug, meget let dække denne enkelte Bajer. Paa Arbejderne paa Landet vil denne Skat ikke komme til at hvile, men der vil Sukkerfattens Ophævelse blive en Velsignelse. Hos de velstillede Familier paa Landet drifkes vel nok bajerst M , men ogsaa hos dem maa det siges, at Ophævelsen af Sukkerfatten rigelig vil høde paa den forøgede Pris for bajerst M . Som det gaar Arbejderne paa Landet, saaledes tror jeg ogsaa, det gaar de velstillede Arbejdere i Byerne, de, som leve et hjemligt Liv, komme hjem med deres Fortjeneste; jeg tror, at heller ikke for dem er bajerst M blevet en Nødvendighedsartikel i egentlig Forstand. I det hele taget maa man vel egentlig sige, at en Ting, som er rigtig godt undværlig, maa nærmest regnes til Lüksus, og man tør ikke paastaa, at den er undværlig. Hvad man end mener om bajerst M , tror jeg ikke, at man kan paastaa, at det er undværligt. Det kan være, at der er en stor Klasse af Arbejdere, der ville faa en forøget Skat, og det er da navnlig Købstadarbejdere. Jeg tænker her paa de mange ugifte Arbejdere, som ere i Købstæderne og da ikke mindst her i Kjøbenhavn. De holde ikke selv Husstand, de bo i en Genmandslejlighed, og opholde sig i deres fritid paa Restaurationer, hvor de vel efter Arbejdets Udførelse